

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 10 August 2013 15:08 - Last Updated Saturday, 10 August 2013 15:13

இன்று போல் 1980 களில் தொடர்ச்சியான அடக்குமுறைகளை மாணவர்கள் எதிர் கொண்டனர். இதன் போது 1986ம் ஆண்டு யாழ் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், மனிதனாக வாழ்வுதற்காக வீ திகளெங்கும் இறங்கிப் போராடினார்கள். அடக்குமுறையால் அடங்கி, ஓடாங்கி உறந்து கிடந்த தமிழ் சமீகம், மாணவர் போராட்டத்துடன் தனக்கு விடுதலை கிடைக்கும் என்று நம்பியதால், தன்னையும் கட்டி இணைத்துக் கொண்டது.

இந்த வகையில் மாணவர்கள் போராட்டத்தினுள் முழுச் சமீகத்தினதும் கோரிக்கையை உள்ளடக்கும் அரசியல் கோரிக்கையுடன் போராட்டத் தொடங்கினர். "மக்களுக்கு எழுத்து, பச்சை, கருத்து, பத்திரிகைச் சூதந்திரம் வண்டும்" என்று கோரியதுடன் "மக்களுக்கு விரும்பிய அரசியல் ஸ்தாபனங்களில் இருக்கவோ அரசியல் நடத்தவோ சூதந்திரம் வண்டும்" என்று போராடினர். மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகள் மறக்கப்பட்ட நிலையில் எழுந்த மாணவர் போராட்டம், இந்தக் கோரிக்கைகளை முன்வைத்தது.

இதை மக்களுக்கு வழங்கினால் தாங்கள் "அரசியல் அநாதையாகிவிடுவோம்!" என்று கஹி துண்டிப்பிரசுரத்தை வெளியிட்ட தசீயவாதிகள், அத்தோடு நின்றுவிடாமல் மாணவர்கள் மீது அடக்குமுறைகளை ஏவினர்.

இக்காலத்தில் வெளியாகிய மாணவர் துண்டிப்பிரசுரம் ஒன்றின் தலையங்கம் "நாம் பச்சைவண்டும்! எழுத வண்டும்!! வாழ வண்டும்!!! அதற்காக நாம் போராட்கின்றோம்" என்றது. நாங்கள் மனிதனாக வாழ வண்டும் என்றால், போராட வண்டும். இது தான் மாணவர் இயல்பு.

நடந்த மாணவர்கள் போராட்டம் பற்றி சூட்டுக்கொல்லப்பட்ட பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் ராஜனி திரணகம் தனது 'முறிந்த பனை' என்ற நூலில் "தமது அயலவர் ஒருவர் திடீர்னெக் கடத்திச் செல்லப்பட்டதுக் காணாமல் போனால் மக்கள் அது பற்றிப் பாராமுகமாயிருந்தனர். இவ்வாறு இருக்கத் தயாராயில்லாத சிலர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களாவர். பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் ... விவகாரத்தின் போது, இத்தகைய சமீகநிலைகளிலே, அவர்கள் துணிகரமாகச் செயற்பட்டார்கள். அது பெருமளவில் உற்சாகத்தாகக் காட்டுகின்ற முற்போக்கு இயக்கமாயிருந்தது. ... இதன் தலைவர்கள் பலரும் சமீகத்தின் கீழ் மட்டத்திலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான சாதாரண பெண்களும், அவசியமானதும் மீதத் தவர்கள் செய்வதற்குப் பின்வாங்கியதுமான ஒன்றைச் செய்வதில், அரியதொருதுணிவாகக் காட்டினார்கள்." என்று இந்தப் போராட்டம் குறித்த தனது குறிப்பில் எழுதியிருக்கின்றார். இன்று எது தவேை என்பதை, மாணவர்களுக்கும் இக்கஹற்று எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 10 August 2013 15:08 - Last Updated Saturday, 10 August 2013 15:13

இப் பாராட்டத்தில் ஈடுபட்ட மாணவர் ஒருவர் இரகசியமாக கடத்திச் செல்லப்பட்டு நீண்ட நாள் சித்திரவதகைக் குள்ளாகிய நிலையில், அவர்களிடமிருந்து தப்பி பல்கலைக் கழகத்தில் ஆற்றிய உரையில் "... நாம் தமிழீழத்துக்காகப் போராடிய காலகட்டங்களில் இப் பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பமுதலே, வகைபெறப் போராட்டம் என்பதை முதன் முதலில் பல்கலைக் கழகம் தான் வளிப்படியாக முன்னெடுத்தது. தமிழீழத்தை ஆதரித்து பகிரங்கமாகப் போராடியது இப் பல்கலைக் கழகம் தான். அந்தவகையில் இப் பல்கலைக் கழகம் ஓர் பாரம்பரியத்தை முன்னெடுக்கின்ற வகையில், முன்னெடுக்கின்ற நிலையில், இப் பல்கலைக் கழகத்தில் நான் வந்த காலகட்டத்தில், பத்திரிகைச் சூதந்திரம், கருத்துச் சூதந்திரம் ஸ்ரீ லங்கா அரசினால் மறுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்நிலையில் விடுதலைப் போராட்டத்துக்கு இப் பல்கலைக் கழகம் முழுமையான ஆதரவையும் முழுமையான பங்களிப்பையும் செலுத்திக் கொண்டிருந்தது.

84ம் ஆண்டுக்கு முன்பு ... (தமிழீழ அரசியலுக்கு) ஓர் கோட்டையாகவோ இப் பல்கலைக் கழகம் விளங்கியது. அதற்குப் பிற்பட்ட காலங்களில் இப் பல்கலைக் கழகத்தில் ... (இயக்கங்களின்) அணுகுமுறைகள், மாணவர் மீதான தாக்குதல்கள் என்பது பல்கலைக் கழக மாணவர்களுக்கு எதிராகத் திரும்பிய போது, இங்கு நாம் அவர்களுக்கு எதிராகப் போராட வேண்டிய ஒரு சமீபநிலை எழுந்தது. அதற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் ஸ்ரீ லங்கா அரசினால் பறிக்கப்பட்டிருந்த பத்திரிகைச் சூதந்திரம், கருத்துச் சூதந்திரம் தமிழீழத்தில் ... (இயக்கங்களால்) பறிக்கப்பட்டது. அதாவது 85ம் ஆண்டு (இயக்க) .. அழிப்புக்குப் பிற்பாடு முற்றுமுழுதாக தமிழ் ஈழத்தில் இருந்த கருத்துச் சூதந்திரம் பத்திரிகைச் சூதந்திரம் முற்றாகவே அழிக்கப்பட்டது. ஒரு மாணவன் அல்லது ஒரு சமீகத்தில் உள்ள மனிதன் எந்தவொரு கருத்தையும் பகிரங்கமாகக் கிற முடியாத ஒரு நிலைமை உருவானது.

இததைத் தமிழீழத்துக்காகப் போராட்கின்றோம், தமிழீழத்தில் உள்ள மக்களுடைய சூதந்திரத்துக்காகப் போராட்கின்றோம் என்று கிறிக்கொண்டு, இந்த மக்களுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்பட்ட நிலைமையில் நடந்தது." இன்று சூய் உணர்வையே இழந்து சூதந்திர உணர்வுகளை இழந்து நிற்கும் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சிக்கான காரணி இது தான்.

மக்களும் மாணவர்களும் அன்று இரண்டுவிதமான கடும் ஓடுக்குமுறைகளுக்குள், முரண்பட்ட அரசியல் சமீபலுக்குள் நின்று போராடினார்கள். தங்கள் சூதந்திரத்துக்காக, தங்கள் சமீகத்தின் உயிர் மச்சுக்காகப் போராடினார்கள். அடக்குமுறையைக் கண்டு அடங்கி ஓடுங்கிக் கிடக்கவில்லை. தானும் தன்பாடும் என்று ஒதுங்கிக் கிடக்கவில்லை.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 10 August 2013 15:08 - Last Updated Saturday, 10 August 2013 15:13

இதே காலத்தில் வளியான மற்றொரு துண்டுப்பிரசுரத்தின் தலையங்கம் 'றாக்கிங் எனப் பது பல்கலைக் கழக மாணவர்களின் ஒரு பண்பாட்டு அம்சமா!" என்று கட்டெ ராக்கிங்கிக் கு எதிரான ஒரு போராட்டத் தகைக் கட்ட தொடங்கியது.

மரபான வலதுசாரிய கட்டுறுகளகைக் கடந்து இடதுசாரியப் பாரம்பரியம் கொண்ட முற்போக்குக் கட்டாக்க மாணவர் போராட்டம் வளர்ச்சிபெற்றது. வறும் மாணவர்கள் விவகாரங்களகைக் கடந்து சமீகத்தின் பால் அக்கறகை கொண்டதுடன், தன்னையும இணைத்துக் கொண்டது. சமீகத்தை தன்னுடன் இணைத்துக் கொள்ள முனைந்தது.

தனது போராட்டத்துக்கு சமீகத்தில் ஆதரவகைக்கோரியும், சமீகத்தில் பல முனைகளில் நடந்த போராட்டங்களில் தன்னை இணைத்துக் கொள்ளும் ஒரு புதிய அரசியல் பாரம்பரியம், யாழ் பல்கலைக் கழகப் போராட்டத்தின் போது உருவானது. எந்தளவுக்கு மாணவர்களும், மக்களும் போராட்டங்களில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு அமைப்பாக்கப்படுகின்றறோ, அந்தளவுக்கு ஓடக்கூமுறகையையும் எதிர்கொள்ள முடியும்.

இதைத்தான் அன்று மாணவர் சமீகம் செய்ய முனைந்தது. இந்த அனுபவத்தை இன்று விரிவாக தெரிந்து கொள்ள வணேடியிருக்கின்றது. சமீகமும், மாணவர்களும் உயிர்ப்புள்ள சமீக உறவாக மாற இது உதவும்.

தமிழ் மாணவர்களின் இன்றைய நிலை இன்று இலங்கை வாழ் ஓடக்கப்பட்ட மக்கள் மலோன பொது அடக்கூமுறையும், தமிழ் சமீகம் மீ தான மலேதிகமான இனவொடக்கூமுறையும் காணப்படுகின்றது. அதனேரேம் கடந்தகால அரசியல் தமிழ் மக்களகை செயலற்ற நிலகைக்குத் தள்ளியிருக்கின்றது. தமிழ் மக்கள் இன்றைய இந்தச் சமீகம் உருவாகுவதற்கு, 2009 க்கு முந்தைய இரு ஓடக்கூமுறகையும் காரணமாக இருந்திருக்கின்றது. மக்களின் சூயமான செயற்பாடுகள் அனதையும் அழிக்கப்பட்ட, அதன் நீட்சியாகவே இன்று தமிழ் சமீகம் நடபைபிணமாகி இருக்கின்றது.

ஏன், எதற்கு என்று களேவி கட்டெ அதை மாற்ற முனையும் மாணவர் சமீகத்தின் பொது ஆற்றலை இது முடமாகியிருக்கின்றது. இலங்கையில் தமிழ் மாணவர்கள் செயலற்றுப்போய் இருக்கின்றனர். நாட்டின் பொதுவான நிகழ்வுகள் சார்ந்த சிங்கள மாணவர்களின் செயற்பாடுகள் கட்ட, தமிழ் மாணவர்கள் மத்தியில் இருப்பதில்லை. பல்கலைக் கழங்களில் கற்கின்ற தமிழ் மாணவர்கள், சிங்கள மாணவர்களில் இருந்து ஒதுங்கியும் வாழ்கின்றனர். அதனேரேம் விசடேமாக பரேனவாத ஓடக்கூமுறையை எதிர்கொண்டு வாழும் தமிழ் மாணவர்கள், அதை எதிர்கொள்வது கிடயாதது. மாறாக ஒதுங்கியும், ஓடங்கியும் தனிமைபட்ட வாழ்கின்றனர்.

4 / 5

